

תת"ע (עכו) 3830-05-25 - אלון בן אפרים נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 3830-05-25 - אלון בן אפרים נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 3830-05-25

אלון בן אפרים

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[23.07.2025]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ);

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 14.7.2025 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 15.7.2025.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

1. האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון?

המבקש טען כי לא זומן כדיון כיוון שלא קיבל הזמנה לשיבה שהתקיימה ביום 14.7.2025.

עיון באישור המסירה אשר צורף לכתב האישום מעלה כי הזמנה לדיון נשלחה אל המבקש וחזרה בציון "לא נדרש" ביום 24.2.2025, דבר המהווה אינדיקציה להמצאה כדיון (ראה עפ"ת 34799-04-22 אסד טבאש נ' מדינת ישראל).

ההזמנה האמורה נוגעת לשיבה אשר הייתה אמורה להתקיים ביום 25.6.2025, וזאת כפי שציינתי ברחל בתך הקטנה במסגרת פסק הדין אשר ניתן בהעדר המבקש. אמנם אין אישור מסירה עבור הישיבה ביום 14.7.2025 בה נשפט המבקש בהעדר, אולם מקום שהמועד המקורי של הישיבה נדחה לאור מצב החירום, מצופה היה מהמבקש לעקוב אחר מועד הדיון שנקבע ולא לשבת בחיבוק ידיים. בהקשר זה אציין כי לא נהיר מדוע המבקש ערך בירור רק ביום 15.7.2025 (יממה אחת בלבד לאחר שנשפט בהעדר) מה עלה בגורל הדיון ולא טרח לעשות את אותו בירור בדיוק מיד לאחר סיום מצב החירום.

אם בכך לא די, הרי שכלל ידוע הוא שניתן לשפוט אדם בהעדר בהסתמך על אישור מסירה לדיון קודם; ראה לעניין זה עפ"ת 35244-01-24 טל אבירם נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי:

"בהעדר התייצבות המערער לדיון שהתקיים, בית המשפט קמא רשאי היה לדון אותו בהעדרו. לעניין זה אין נפקות אם הכרעת בית המשפט קמא תינתן בדיון אליו המערער לא התייצב, או במועד מאוחר יותר".

בנסיבות, המבקש זומן כדיון ולא הצביע על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה ממנו להתייצב לדיון.

2. האם נוצר עיוות דין בשל שפיטת המבקש בהעדרו?

אדגיש תחילה כי המבקש כלל לא כפר בביצוע העבירה, נהפוך הוא - הוא הודה בה אם כי טען כי האיץ את מהירות נסיעתו לנוכח אזעקות אליהן נקלע; לצורך ביסוס טענה זו צירף פנייה לפיקוד העורף הכוללת דרישה לאשר כי במועד ביצוע העבירה נשמעה אזעקה; יחד עם זאת, לא צורפה כל אסמכתא מפיקוד העורף כי כך הם אכן פני הדברים.

לאור האמור, עסקינן בטענה בעלמא, שאינה מבוססת ושלא ניתן לקבלה.

אם כך, המבקש כאמור, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

בטרם אחתום את החלטתי אדגיש כי פסק הדין אשר הטיל אשר המבקש, פסילה על תנאי לתקופה של 2 חודשים למשך שנתיים וכן קנס בסך 1,500 ₪, היה ראוי ומאוזן, בשים לב לכך כי לחובת הנאשם 63 ה"ק, כאשר מתוכן 15 עבירות שעניינן במהירות מופרזת, 4 מתוכן עבירות מהירות אשר טרם התיישנו, וכן כי עבירת המהירות האחרונה שבה הורשע המבקש הייתה בשנת 2022.
לאור כל האמור, הבקשה נדחית ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).
המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.
זכות ערר כחוק.
ניתנה היום, כ"ז תמוז תשפ"ה, 23 יולי 2025, בהעדר הצדדים.